

ACC. N:R M. 15353: 1-2.

Landskap: Skåne Upptecknare: Nils Bjarne Malmö
(f. d. 1883 i V. Vram)
Härad: Gärds Berättare: "Anders i Nälön"
Socken: V. Vram Berättarens yrke: _____
Uppteckningsår: 1961 Född år _____ i _____

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

"Skosman" s. 1-2.

31/1-61

Skriv endast på denna sida.

"Strosruan"

Anders i Nälän brukade, nästan årligen, fortta malt i den
till min fädernegård hörande mältertän eller kölman, som den
vanligen kallades. Anders var en god berättare och litet god slöjdare,
varför jag som barn gärna höll honom sålströp någon mörk och regnig
senhöstkväll, med en han passade mältert, berättade och stjar av de vedens
någon trähäst, som jag fick med mig hem. En kväll berättade han följande:
"För nöd var sin, då ja tardo malt här i kölman, hände nöd som ja ska be-
rätta för de. Ja ved od du iste e mörkträdd, för ellus hade ja inte talad om
edd. Då va min med råtted e mörk kväll, som ja sad här på säded otalde på min
träbid. Ja föttste me höra nån udanfö, men då ble föst igen sau ja gick opp e rörel i mältert
e la nena pinga på illen, e sau satte ja me igen, men då hörde ja bestämt od men va
dörudanfö e gick bort e öbna haldöten, men ingen syntes te udanfö, sau tjöpte te
dören e gick ing ceffte me. Ja had nått e jämt satt me, då ja fick saij, od dören saita
öbnes e ing kom en med grann grilla, som gick fram e ställde se framför onsheled mä
röggan med onsmuren. Hon sa inte nöd, men sau sa ja: 'Cita de, sau då inte tar ill i
röggan på de.' Hon bara fnedra e te ett halt stebian. Om min stann strolle ja

Forts. å förg. sida

Pis upp!

lägga ing läde moir bränne i onen, sau ja bama flötta se bide, o då jore hon.
 Naur ja satt me, flötta hon te baks framfor onsholed. Hon sto tätt ain lång stann
 men sau sa hon: 'Faur' ^{id} 'seda hore de jore sades?' Dau frauga ja: 'Du som
 e frau stroren, hore vaugar du de fram te beboelsen?' Dau ga hon te
 ett gabgrin o gick baglänges bort mod doren, o sau sa hon: 'Tact, stra
 du ha, som vad snäll mod me, sau ja fawd värma me'. Sau gick hon bag-
 länges ud genom doren, som hon tappete. Y rapped va ja borte i de-
 ren o titta ud, men ingen syntte te, sau ja tappete doren igen o la pou
 kassoen. 'Ja du har väl förstaud, od ja talad om strosnuan?'
 Nu sitta du inte va rädd, för smaupunga bryr hon se inte
 om. ~~Ja~~ ^{inte} ble häller förvillad för ja kände ijen na, för ja ha-
 de fräppt hinne ain gång för, o dau ble ja häller inte för-
 villad. Nu faur du anett gau hem ingen då ble ett för-
 saint, o nu e hästen färi. Den faur du mä de hem. Ajö
 mä de!

Utänför kälmar titta ¹⁰⁹ lite efter "Strosnuan", men det var
 så märkt ett inte ens vägen syntas. Radd var je inte, jag hade
 ju trä hästen.

M. J. S.

2,

FOLKLIVSARKIVET
 Institutionen för folklivsforsk-
 ning vid Lunds universitet